

Starsi, pazite na otroke! V nedeljo, dne 19. p. popoldne ob 2. uri je začelo goret v Župečji vasi Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Zažgali so zopet otroci. Ljudje so bili večinoma v cerkvi, kar za nekdo na koru, da gori. Obupno so tekli do njega, a predno so dospeli do požara, bila so že požarja dveh gospodarjev v plamenu. Pogorelo je 8 gospodarjev, in sicer 5 popolnoma, 3 pa deloma. Požar je okoli 20.000 K. Vsi pogorelci so bili zavarovani, sicer primeroma male svote. — Požarna bramba iz Cirrca je prihitela v jako kratkem času ter potem neudno delala, da je ogenj omejila na že goreča požarja. Vsa čast ji! — Pri tej priliki se je tudi pokazalo, kako nujno potrebno je, da bi si tudi Lovrencarji fara omislila brizgalnico in ustanovila požarno komisijo. Ko bi bila brizgalnica bližje, bi se bil tudi požar lahko že prej omejil. Na delo, naprej!

Fant je fanta z nožem dregnil. Pač zares čudno je, da se še vedno nahajajo med ljudstvom grde fantje, da, ako se tu in tam stepejo fantje, dregne nekdo fant svojega tekmeca z nožem. Celo grozovito se človeku zdi, ako se kaj tacega pripeti med otroki. Dne 11. t. m. sta šla dva šolska fanta Z. N. in L. F. iz šole domo. Med potom sta se radi neke neskladnosti sprla. Nato potegne komaj 12-letni F. svoj nož in ga zasadi svojemu šošolcu v nogo tako, da mu je povzročil težko telesno poškodbo.

Otrok je utonil. Deček Janez M l a k e r sin pesestnika Kicerjev, se je igral pri domači mlaki. Deček je hotel, da je padel v njo in utonil. Dečka sicer takoj potegnili iz vode, toda bil je že mrtev. Čisto se bodejo morali zagovarjati pred sodiščem, kaj niso na svojega otroka bolj pazili. — Pazite na otroke!

Smrt šnopsarja. Dne 20. p. m. v jutro je našel nekdo mrtvega šnopsarja Lorgeta iz Koretne kočarja Jožefa Ogrinca, ki je bil iz Dragomile, občina Št. Martin, mrtvega v svojem listnjaku. Ogrinec je bil znan šnopsar in ga je našel na najbrž srčna kap.

C. kr. sodniji se je izročilo po Veliki noči več iz različnih krajev, ker so pri velikonočnem prazniku orožje tako nespametno rabili, da bi se lahko zgodila nesreča, in sicer, da bi bili oškodovani druge na življenju ali zdravju ali pa vsaj na denarju. Sedaj bo treba za te neprevidnosti kašati. Zakaj ne pustijo tega neumnega strelanja, da se vedno dogodi nesreče.

Tat. Kakor se nam iz Zabovc piše, je ukradel nekdo Anton Arbeiter posestniku Lorencu Merca 450 kron gotovega denarja. Tata že ima ptuj-sodnija pod ključem.

Letni in živinski sejmi na Spodnjem Štajerskem. 3. majnika pri Sv. Križu, okraj Ljutomer (l. s.). 4. maja: Loka, okraj Laški trg (l. in ž. s.), Selca, okraj Maribor (l. in ž. s.), Ptujška Gora (l. in ž. s.), Ptuj, okraj južni železnici (l. in ž. s.), Šmarje (l. in ž. s.), Ptuj, okraj južni grad (l. in ž. s.), Sv. Trojicah v Slov. Konjavi (l. s.), Slov. Bistrica (l. in ž. s.), Videm, okraj Ptuj (ž. s.). Dne 5. maja Ormož: (svinjski sejem), Ptuj in Celje živinska sejma.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski svinjski sejem dne 22. p. m. se je prignalo 290 svinj. — Letni sejem na dan sv. Jurija se je prav dobro obnesel. Prignalo se je na njega 459 konjev in 1035 glav goveje živine. Prodavalo se je prav dobro, ker je bilo prišlo na sejem mnogo kupcev iz Zgornjega Štajerskega in iz Nižjega Avstrijskega. Toliko živine se še morda sploh ni nigdar prignalo na kaki sejem v naše mesto. Prihodnji svinjski sejem se je vršil dne 28. p. m. prihodnji živinski sejem bo 6. maja t. l.

Dopisi.

Iz Stoperc. Dragi dopisun „Našega Doma!“ Sponašaj nam Štajercijancem, da smo pri zadnjih občinskih volitvah s šnopsom glasove kupovali. Mi pa to odločno zanikamo. Ni nam bilo treba glasov kupovati in volilcev mititi. Vsa občina si že dolgo želi izpremembe v občinskem odboru. Volilci so Štajercijancem samo zaradi tega svoje glasove dali, ker imajo v nje večje zaupanje, kakor v Našdomce, dose-danje ude občinskega odbora. Sicer pa iz gotovih virov vemo, da so ravno Našdomci tako delali, kakor nam ti očitaš. Toraj dragi dopisunček, primi se za nos!

Več volilcev.

Šent Juri ob Ščavnici. Peljala me je pot mimo pokopališča župnije sv. Jurija ob Ščavnici; ravnokar še je stalo na pokopališču nekaj znancev in sorodnikov pri svojem rajnem, katerega so morali pri pogrebu pustiti zunaj groba; tudi jaz sem pogledal v ta tužen grob, kateri je res izgledal, kakor da bi v njem stojič pokopač trebil veliko mlako. Žali Bog! Vsako človeško srce se mora tukaj pretresti, ko premisli v kako lužo bode vržen po svojem trudu in britkosti polnem življenju. Slišal sem od pričujočih pritožbe ali zato se ne zavzema nikdo, akoravno se že več let pritožujemo, da bi se priskrbelo boljše pokopališče in sicer oddaljeno od cerkve. Toraj dragi Jurjevčani bodite možje srčni in resnobni, ker nihče ne more storiti ničesar brez vaših žuljevih grošev. Bodite raditega ponosni in vedite, da se ima storiti tudi nekaj po vaših željah. Ne poslušajte samo tistega, ki še ni in tudi ne bo grel nobenega vinarja v svojem globokem žepu za vas. Toraj ne bodite zaslepljeni od umetnih in navihanih svetov!

Popotnik.

Iz Maribora. Dragi „Štajerc“! Tudi iz Maribora se ti moramo nekaj oglasiti, drugače bodeš mislil, da so nas res „žabji lovci“ postreljali. O, tako hudo se nam ravno ne godi, ker nas je že zdaj lepo število in naročniki še zmiraj prihajajo. Vsak, kateremu „Štajerca“ dam brati, vsak si ga hoče naročiti. Toraj se zastonj trudi tisti žabji Joško pri Št. Ilju pod Turjakom in drugi žabjaki in korundičovi lovci, kateri se trudijo osramotiti naše naročnike s tem, da jih po imenu izjavljajo po „Fihposu“. Pa ravno nasprotno sodijo ti klerikalčeki. Mi še njih zahvaljujemo za to dobro delo, da se bomo vendar še nekoliko po imenu poznali. Zeló nas pa veseli, da se tudi pri Št. Ilju pod Turjakom nahajajo možje, fantje ter še celo žene, kateri so prišli k pravi zavednosti in se

zanimajo za naš list. Le pogumno naprej! Nikakor se ne ustrašite klerikalnih hinavcev, kateri živijo in gorijo le za oderuhe. Od malonedelskih naročnikov „Stajerca“ piše „Fihpos“, da se zvijajo pod udarci „Slov. Gospodarja“; pa slabi, slabi so bili ti udarci! Ubijajte rajši vašo neumnost! Dragi malonedeljski mladeniči! Ako Vas bode še „Fihpos“ delj napadal, tako napadajte tudi Vi njega, ako Vas bode zasramoval, posmehujte in zasramujte ga tudi Vi. Mi delavci in kmetje pa si podajmo desnice ter veselo povzdignimo naš klic: „Živila kmetija! Živila obertnija!“ Pomagajmo si sami, ker nam drugi nočejo pomagati. „Fihpos“ v ogenj, „Štajerc“ pa v roke! Tako mislijo — delavci iz Maribora.

Popravek. A nè za tebe „Štajerc“! Ker se dopisnik „Laž Doma“, po domače „Fihposa“, nad tem izpodtiče, da nista zlatoporočenca Sodec iz Precetinc, ampak iz Bukovec, mu pritrdim in zraven pristavljam, da pomota ni tako velika in se je pripetila le radi goste megle, katero se povzročili šnopsarji v Štupicvi krčmi in se ni moglo videti, od kodi da sta prišla, ravno tako, kakor se je to onemu dopisniku zgodilo, ko je po slabo prespani noči na hiši gospe Štupica sv. Blaža videl, kateri je bil tam že nekda pred leti naslikan in ga je dal g. Štupica dol postrgati, ker mu je bil preprost. Ta g. Štupica tudi svoj čas ni bil nasprotnik „Stajerca“. Saj vemo, kako je! Kdor vživa kredit, ta je dober, ako pa se mu kredit odvzame, potem se spremeni prijatelj v sovražnika! To je faktum! Sz . . . i.

Ormož. Dragi „Štajerc“! Dostikrat sem že slišal, da klerikalci vse moči napenjajo, da bi te zamogli zatreti in sploh prepovedati, tebe brati. Da se pa zato vporablajo tudi spovednice, o tem sem se pred kratkem prepričal. Nekež ženi se je pri spovedi reklo sledeče: „Kdor „Stajerca“ bere, je ferdaman.“ — Vprašam te, ali so tisti gospodje v črnih suknjah tudi ferdamani, kateri te berejo? Povedati ti še imam, da jaz sicer ne znam gladko brati, pač pa te željno pričakujem, da si poprosim kakega prijatelja, kateri te naprej bere. Toraj, kako je zdaj to, tisti, ki „Stajerca“ bere, je ferdaman, jaz pa mislim, da nisem ferdaman, ker te sam ne berem, povedal mi dosedaj še ni nihče, da so tudi tisti ferdamani, kateri samo poslušajo, če te drugi berejo. Po mojem mnenju, ker zato ne morem biti ferdaman, tedaj še lahko nadalje prav pridno poslušam.

Naprednjak.

(Opomba uredn.: Vedite, da ne bode tudi tisti „ferdaman“, ki Vam ga naprej bere. Drugači pa bi morali biti tudi ferdamani vsi spodnještajerski — duhovniki, ker ga ti najbolj vestno prebirajo).

Iz Ljutomera. Skoraj nobena številka spodnještajerskih klerikalnih lističev ne izhaja, brez napadov na naše gospe uradnike, s katerimi smo mi kmetje prav zadovoljni, čeprav so druge narodnosti, čeprav so Nemci. Tako prinaša zadnja celjska klerikalna pokveka zopet vprašanje in interpelacijo na vrhovnega ministra, v kateri se zahteva, naj bi se začela proti vsem uradnikom v Ljutomeru, kateri so druge na-

rodnosti, disciplinarna preiskava. Ministru se listu piše, da je, ako nima poguma te preiskave, da zročiti obžalovanja vreden, da je siromaček pa si ga bedasti, brezsmiselni, lažnjivi napadi so se vežužeta, vedno ponavljali, a vendar se do sedaj ni po bode šel da bi se bilo zvedelo, kdo je temu vsemu kriv, zapomni pa se je posrečilo, da je dobil neki učitelj šolnim, d dopis namenjen za klerikalni listič po naključju bil roke, v katerem si je prizadeval pisatelj, očn obrta krivici druge Ljutomeržane. To pismo je pisavajeni. ki je sam uradnik in sicer Matija Kocub jih c. kr. sodnijski oficial. Ljutomerčani, to si je darju“ zapomniti!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Poglejte no to sedaj. I kalno drupal, kako se zvija. V zadnjem maribe lističu se imenuje dotični dopisnik „fanta“. To iz leti ust nam hoče „Stajerca“ braniti in se nam tvoji Za časa ročnikom grozi, da nas bode dal po imenu v novana v posa.“. Sicer se tega nikakor ne bojimo, vsaj tega ra mo potem vendar vedeli, koliko nas je napred i. t. d.; metno mislečih kmetov, toda, od koder pa gačile. zvedel naše imena? Svetujemo ti, da bodeš in še ce manje vohal okoli pošte, drugače bode druga! si je in romak, vzami raji metlo in zmetaj pred svojim da ster smetja imaš itak dovolj. Napredni kmetje, paz svojim vane to škodljivo gosenico. Varujte se tega hlinavca, vane nimate vredn, da med nami od naših grošev živi! Ča morate gizdava duša, čas plačila pride kmalu! Ljubi „Šta natanč ti pa nam bodeš posodil v bodoče eno tvojih pa je strejših krtač! — Kmetje. (Opomba uredništva: vsaki nanite nam vendar ime in postopanje tega „fa obresti Mi mu ne bodemo prizanesli, temveč dobil jih naprej po Vaši želji.)

Iz Zavrč. Dragi mi „Štajerc“, blagovoli sp te le vrstice: Jaz ti hočem tukaj sporočiti, kar kateri izvedel, ko sem bil v velikonočnem času na našnje tako nica. Prvič ti poročam, da me veseli ker zahajaš v tako, z a t lepem številu k nam. Gotovo bo vam Fihpos za pr naj kmalu odklenkalo. Kaj ne, gospod K . . . n naj nu prav ste si na vse pretege prizadevali „Štaje druga in teg ugonobiti, vendar on vedno prospeva. Vi gospo hoteli bili celo tako radodarni, da ste, ko ste pri ne nekte dolžni kmetu videli „Stajerca“, temu gospodarju takoj nam ni ročili „Fihposa“; a ta kmet je, kakor več nje ročil, da po klerikalnem potu ne sprevidel, da po klerikalnem potu je nevarno hoditi, to sprevidili na Miholsko nedeljo prejšnega leta, k hoteli neki klerikalec v dolgi črni suknji pozno v noč nekte dolžni je šel od Sv. Mohorja po gozdu — brevir iskal. nam ni o tem molčim, ter se raji ozrem na glasbeno p nili, l O joj! Dragi Zavrčani, v tem oziru ste pač nazad To za Odkar vas je blagi g. Pristernik, učitelj in organ žnost zapustil, ste imeli vrlega domačina za organista ne po kakor sem zvedel, je zelo vneto in navdušeno po pošilj cerkveno petje. A siromak je in ima samo to e navac napako, da je samec in daní čevljar (šoštar). I plačil tega ga je gospod dekan tudi odslovil in vzel od V čevljarja za organista, češ tacega potrebujem. sprej mani so si vsi želeli domačina, seveda en cen vezar ključar in gospod dekan sta drugega mnenja in

četa, da bi jel in služil domačin domači kruh. Zato pa si ga naj g. dekan in cerkveni ključar sama vzdržujeta, naj mislita na njega posebno v jeseni, ko bode šel po vinski zbirci! To si bomo prav dobro zapomnili! O petju v velikonočnem času pa raji molčim, drugače bi znal g. organist orglanje pustiti in bi bil razžaljen ter bi se še bolj svojega čevljarskega obrta poprijel, katerega so itak njegovi prsti bolj vajeni. Kaj bi bilo potem z farovškimi kravami? Kdo bi jih pasel? V „Laž Domu“ in lažljivem „Gospodarju“ pa na vse pretege klerikalci kričijo, le domačine vzdržujmo, svoji k svojim i. t. d. Pa pogledjte jih sedaj. In tako je povsod!
Resnicoljub.

Iz Cvena pri Ljutomeru. Pred kakimi tridesetimi leti ustanovila se je v Ljutomeru okrajna posojilnica. Za časa, ko je živel njeni prvi tajnik, je imela imenovana posojilnica prav majhne izdatke in je vsled tega rada podpirala narodna društva, ubožne dijake i. t. d.; a v novejšem času so se pa razmere predružačile. Sedajnemu tajniku se je plača zelo povišala in še celo najel se je pomožni uradnik. V svojo nesrečo si je imenovana posojilnica tudi nakupila več posestev, da stemi podpira in celo daje brezplačna stanovanja svojim pristašem. Vsi udi, ob enem dolžniki imenovane posojilnice, vi vzdržujete navedeni zavod, pa nimate ničesar drugzega od tega zavoda, kakor da morate prav visoke obresti plačevati, pa še prav natančno, ker vam drugače pridejo po krave. Sedaj pa je prišel čas, na dan glavnega zborovanja imate vsaki besedo ter stavite predloge, da se znižajo obresti in si s tem olajšate plačila, ne pa, da bi za naprej krmili druge zastonj.

Razne stvari.

Nekterim našim naročnikom. Tistim naročnikom, kateri še imajo plačati naš list, smo priložili k današnjemu listu poštné čeke, in sicer smo jih spolnili tako, da se lahko kar rabijo. Ček velja samo za tiste ga, kojega ime stoji na čeku. Ker hočemo za preteklo leto naše knjige spolniti, toraj prosimo, naj ne odlaga nobeden pošiljatve denarja, ker nam drugače povzroči zopet mnogo nepotrebne dela, in tega naši napredni naročniki gotovo ne bodejo hoteli. To storimo danes zaradi tega, ker so nas nekteri naročnikov pismeno povprašali, ako še so kaj dolžni in koliko. Toraj smo vsem tistim, kateri še nam sploh kaj nazaj dolgujejo to tem potom naznanili, ker ni mogoče, da bi pisali vsakemu posamezno. To zadeva najbolj tiste naročnike, ki še svoje dolžnosti do zadnjega novega leta niso spolnili. Prosimo ne pozabite na nas, ker mi tudi na Vas nismo pri pošiljatvi našega lista nikdar pozabili. Kdor odlaga, navadno pozabi! Tudi mi ne smemo odlagati naših plačil, raditega nam te prošnje gotovo ne bode nihče od Vas zameril. Kdor list sprejema in sicer redno sprejema, je brez vsacega ugovora postavno zavezan, da ga tudi plača. Z Bogom! Vam udano

upravnništvo „Štajerca“!

Katerih živalij ne smeš pobijati? O tem vprašanju bi pač moral biti vsaki kmet prav dobro poučen. Nektore prijatelje kmeta iz živalstva vam hočemo tukaj naznaniti. Jež živi skoraj samo od miši, polžev in žuželk, toraj samo takih živalij, katere so kmetu škodljive. Navadna krasteča (krota) požere v vsaki uri več kakor 20 do 30 različnih, kmetu škodljivih golazni. Krt živi izključno od žuželk, gosenic in drugih, poljedelstvu škodljivih živalij. V njegovem želodcu ne najdeš nikdar rastlinskih tvarin. Zares včasih postane s tem, da povzroči znane kupčke nadležen, a vendar se dajo ti kupčki kaj lahko zopet odstraniti. Božja kravica ali vlek (mali rudeči hrošček) je največji prijatelj vrtnarstva, ker on živi skoraj od samih uši, ki žive po listju drevja in drugih rastlin. Veliki prijatelji kmeta so tudi ptice, ki pokončajo nad tisoče in tisoče žuželk in gosenic, katere so vse brez izjeme kmetu škodljive.

Naše ptice sedaj pletejo svoja gnjezdica in valijo mladiče. Stariši, ako vaši otroci razdirajo njih gnjezda in jim jemljejo mladiče, potem vedite, da nič drugzega ne zaslužijo, kakor šibe. Eno samo razdrto ptičje gnjezdo je velikanska škoda za kmeta. Stariši, podučujte vašo deco o tem v lasten vaš prid! Vse šolovodje in učitelje pa prosimo, naj strogo pazijo na to, kmetu na ljubo. Mlado srce se itak da kaj rado pridobiti za te nežne, jako koristne stvarce.

Zunanje novice.

Spovednik našega cesarja. Frančiškanec Heribert Witsch, spovednik našega cesarja, je umrl v Halu. Naš cesar ga je pripeljal s seboj leta 1869 iz Jeruzalema.

Velika nesreča bi se bila skoraj zgodila pri vstajenju v cerkvi v Zagrebu. Otrgal se je 7 1/2 centov tešek štrenkelj na 115 centov težkem zvonu. Vsled ogromne svoje teže je prebil dva oboka in padel v sobo zvonikovega čuvaja, kjer je bilo 10 oseb. Le mežnarjev pomočnik je lahko ranjen.

Zaradi umora gostilničarja na smrt obsojeni vojak P u č k o, rodod od Sv. Jakoba v Slov. goricah, je v ječi na smrt bolan. Obsodba še ni potrjena, temveč je začelo vojaško sodišče z novimi poizvedbami, kojih konca pa obsojenec vsled jetike skoraj gotovo ne bode doživel.

Katoliški župnik in četrta božja zapoved. Dne 14. p. m. je stala pred okrajnim sodiščem v Dunajskem novem mestu 73 letna Ana Hala obtožena zaradi beračenja. 73 letna žena ima sina, ki je župnik na jako mastni fari Meiersdorf. Ta božji namestnik pa je svoje čez 70 let stare stariše spodil iz župnišča; pognal jih je na cesto, dasi ničesar nimata. Župnikova mati je izpovedala, da osem dni ni imela ničesar jesti in si končno ni mogla drugače pomagati, kakor da je šla beračit. V žandarmerijski ovadbi je rečeno, da sta župnikov oče in župnikova mati za delo popolnoma nesposobna, da sta poštena človeka, ki sta vse žrtvovala, da bi svojega sina naprej spravila. Na razpravo je bil povabljen tudi ta sin, ta župnik,